

N:o 15.

Ank. till Riksd. kansli den 22 febr. 1895, kl. 3 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till 7 kap. 3 §
strafflagen.*

I 7 kap. 3 § strafflagen stadgas:

Idkar någon å sön- eller högtidsdag, emellan klockan sex om morgonen och klockan nio om aftonen, handtverk eller annat arbete, som uppskof tåla kan; straffes med böter, högst tjugo Riksdaler, utan det sker till egen eller annans nödtorft. Lag samma vare, om kramlåda eller annan dylik bod å sådan sabbatstid till salu öppnas.

Genom kongl. förklaringen den 9 Juni 1893 har blifvit förklaradt, att med det i 7 kap. 3 § strafflagen stadgade förbud mot öppnande till salu å sabbatstid af kramlåda eller annan dylik bod afses jemväl bod, der tobak eller hvad deraf är förfärdigadt hålles till salu.

I en inom Andra Kammaren väckt, till laguskottets behandling hänvisad motion, n:o 64, hemställer herr *E. J. Ekman*,

att Riksdagen måtte besluta följande tillägg till 7 kap. 3 § strafflagen, sådan denna paragraf blifvit förklarad genom kongl. förordningen af den 9 juni 1893:

Hvad om bod, der tobak eller hvad deraf är förfärdigadt hålles till salu, är stadgadt, gäller om all försäljning af tobaksvaror äfven å andra ställen så väl inom som utom hus.

Till stöd för sin förevarande framställning hänvisar motionären till hvad han i en af honom vid sistlidet års riksdag väckt motion i enahanda syfte anført, hvarefter motionären tillägger: Man hade särskildt i Stockholm börjat dels genom etablerande af salubord, dels genom kringbärande af lådor, hvari cigarrer låge sorterade till olika pris, på ett hänsynslöst sätt kringgå lagen till stort förfång för de egentliga cigarrhandlarne, som måste hafva sina bodar stängda. För-liden sommar funnes salubord, hvarå cigarrer utbjödes till salu, till ett antal af omkring 100 utställda å Djurgården mellan Hasselbacken och Bellmansro. Att ett sådant kringgående af lagen icke vore egnadt att hålla den i vederbörlig helgd, vore klart, liksom ock att det vore och blefve en skriande orättvisa, att den försäljning, som de egentliga cigarrhandlarne icke finge bedrifva i sin butik, kunde andra få bedrifva strax utanför, emedan en dylik försäljning icke kunde rubriceras under namnet »kramlåda».

I likhet med hvad lagutskottet vid 1894 års riksdag i anledning af bland annat den af samme motionär gjorda framställning i ämnet yttrade, håller utskottet före, att nu gällande bestämmelser om sabbatsbrott visat sig tillräckligt värna om sabbatsfriden, och att stadganden härutinnan, åläggande ytterligare inskränkningar för den enskilde, icke äro af behovet påkallade. Hvad skärskildt handeln med tobaksvaror angår, finner utskottet icke någon anledning förekomma att tillstyrka ytterligare begränsningar i detta afseende.

På grund häraf hemställer utskottet,

att herr Ekmans motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 22 februari 1895.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.